



Vychází 12. 8. 2007

Číslo 6.

ročník XV.

Panno Maria nanebevzatá, patronko zábrdovické farnosti, vypros požehnání svého Syna pro obyvatele brněnské diecéze

Modlitba za diecézi

Všemohoucí Bože, děkujeme ti za všechny dary a milosti, kterými jsi zahrnul nás i předcházející generace naší diecéze. Prosíme tě, pomáhej nám, ať v rozdílnosti našich služeb zůstaneme věrni svému poslání stávat se uprostřed dnešní společnosti znamením a darem tvé lásky.

Dej, ať jsme pevně spojeni s Kristem i navzájem mezi sebou, aby tě skrze nás ostatní poznávali – jako Otce a záruku naplnění smyslu života. Na přímluvu Panny Marie, Matky církve, patronů svatého Petra a Pavla i všech dalších světic a světců spojených s brněnskou diecézí i s celou církví o to prosíme skrze Krista, našeho Pána.

POUTNÍ ZAMYŠLENÍ OTCE JIŘÍHO

Milí farníci. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie má tento rok v našem chrámě mimořádný ráz, který se ale na duchovní prožitek může odrazit spíše negativně: kamery, světla, mikrofony... My bychom nechtěli v jakémsi starání se přijít o hloubku naší pouti.

Když se podíváte na oltářní obraz v našem kostele, svítí z něj prázdný hrob. „Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ vybavuje se evangelní otázka. Po životě s Bohem následuje život s Bohem, smrt na tom nemůže nic natrvalo změnit. Spojení v lásce nemůže být tak jednoduše přerušeno, z Otcových rukou nás nemůže vyrvat nikdo a nic ani smrt. On nás chce živé, tak si nás vymyslel a tak na tom trvá. V křesťanském starověku vznikla tato poučka: „Životem člověka je spojení s Bohem a slávou Boha je živý člověk.“ Panna Maria prožila svůj život ve zvláštním, úzkém spojení s Bohem a nyní je mimořádnou, úplnou Boží oslavou. Při farní pouti do Izraele jsme navštívili také horu Sión, odkud byla podle tradice Matka Boží vzata do nebe. Na tomto místě leží její socha, ale je tak ošklivá, že se na ni ani nechce dívat. Jakoby sochař říkal: „Toto je pouze připomínka, Mariino tělo tu nehledejte.“ Ona je živá a oslavuje Boha.

A tak dnes hledíme k nebi, abychom znovu oživili touhu po cíli své existence a naději na přímluvu a pomoc Panny Marie. Pokračovat musíme každý na svém místě a podle svých sil vtělit tak vznešený cíl do obyčejných činů a vztahů.

K tomu vám žehnám na přímluvu Panny Marie Nanebevzaté.

Váš o. Jiří

Radost, kterou svět dát nemůže

prožívalo zábrdovické farní společenství v neděli 10. června 2007 během mše svaté, při níž poprvé přistoupilo k prvnímu svatému přijímání šest děvčátek a šest

chlapců. Po přípravě vedené otcem Jiřím potvrdily děti svými ústy vyznání víry. V této slavnostní chvíli jistě mnozí dospělí vzpomínali na svůj křest a v duchu s malými prvokomunikanty vyslovili své „věřím“. Svědkem jejich vyznání bylo nejen nebe, celebrující otec Jiří a koncelebující host ze Slovenska, otec Marek Pribuda, ale i do posledního místa obsazený kostel.

Radost z tohoto svátku pokračovala i po bohoslužbě nejen fotografováním dětí s kněžími a ministranty před kostelem, ale i ve farní zahradě, kde rodiče a přátelé dětí připravili občerstvení, na které před závěrečným požehnáním pozval přítomné pan farář. Nikomu se po konzumaci všech těch sladkostí, obložených chlebíčků a různého popití, nechtělo domů na oběd.

Pro všechny přítomné, ale hlavně pro těch dvanáct prvokomunikantů, kteří již mohou přistupovat ke stolu Páně, bude tato sluncem zalitá neděle, nezapomenutelná.

VáM

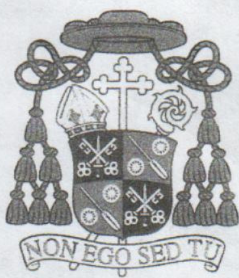
SLAVNOST SVATÝCH PETRA A PAVLA hlavní pouť ke kořenům diecéze

Poutní oslavy 230. výročí založení brněnské diecéze začaly vlastně již o svátku hlavních patronů diecéze svatých Petra a Pavla, kdy si otec biskup Vojtěch pozval do své rezidence 45 osobností, které se, svou činností zasloužily o rozkvet diecéze. Mezi významnými byl i zábrdovický ředitel kůru **pan Zdeněk Hatina** (viz pozvánka). Za celou naši farnost i jeho přátele mu k tomuto ocenění za péči o rozvoj chrámové duchovní hudby srdečně blahopřejeme a těšíme se, že složí k slávě Boží ještě mnohé hudební opusy.

Hlavní program pouti pokračoval v sobotu 30. června 2007 v katedrále na Petrově. V 9.00 hodin uvítal příchozí otec Petr Šikula, dómský farář a seznámil je s programem pouti. Průběžně se za hudebního doprovodu scholy Pavlováček scházeli věřící, aby si vyslechli přednášku otce generálního vikáře Mons. Jiřího Mikuláška o brněnské diecézi. Ačkoliv úvodem upozornil, že není historik, seznámil přítomné s daty a událostmi pro diecézi důležitými. V době založení Brněnského biskupství 5. prosince 1777 bylo na území diecéze 151 farností v 18 děkanátech. Nyní má sice farností 450 ve 20 děkanátech, ale nedostatek kněží způsobil, že je pouze 205 obsazených duchovními správci. „*Prosme Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.*“ Na území brněnské diecéze stojí 608 kostelů, 543 kaplí a 221 kapliček a o všechny je třeba se starat.

Navazující modlitbu svatého růžence vedl sám otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle, který byl také hlavním celebrantem mše svaté. V úvodu bohoslužby byla v průvodu přinesena a znovu umístěna na oltář zrestaurovaná socha sv. Pavla, navrácená 16 let po svém odcizení. Koncelebroval i otec Petr Esterka, pomocný biskup brněnské diecéze, který přijel na dovolenou do vlasti z USA, kde má na starosti naše krajany. Při mši svaté zpíval soubor Cantores Gradecenses z Hradce Králové, řízený Josefem Zadinou. U varhan seděl Petr Kolář (další z významných osobností). Slavnost byla ukončena papežskou hymnou.

V odpoledních hodinách pokračovala pouť kulturními programy v Denisových sadech a na Kapucínských terasách. Po slavnostním požehnání v katedrále následoval v 17.00 hodin koncert duchovní hudby, při němž zazněla Slavnostní mše k počtě svaté Cecílie od Charlese Gounoda.



VOJTĚCH CIKRLÉ
biskup brněnský

V Brně dne 18.6.2007

Vážený pane Hatino,

rád bych Vás pozval na slavnostní setkání konané v den slavnosti svatých apoštolů Petra a Pavla, patronů brněnské katedrály i celé diecéze, a to

v pátek 29. června 2007 ve 14.00 hodin
v prostorách brněnského biskupství Petrov 2.

V Roce diecéze 2007, kdy si připomínáme 230. výročí založení Biskupství brněnského, Vám chci poděkovat za dlouholetou službu a předat medaili sv. Petra a Pavla.

Těším se na setkání a přeji vše dobré

+Vojtěch Cikrle

Přijď, Duchu svatý a naplň naše srdce svou milostí

Devět mladých lidí ze zábrdovické farnosti přijalo o Slavnosti Seslání Ducha svatého, v neděli 27. května 2007 v katedrále svatých Petra a Pavla v Brně z rukou otce biskupa Vojtěcha svátost křesťanské dospělosti – svaté biřmování.

Aby spolu s domácí farností tuto svoji „maturitu křesťana“ náležitě oslavili, uspořádali téhož dne odpoledne na farní zahradě setkání s přáteli spojené s agapé. Po dětském odpoledni, které proběhlo druhou velikonoční sobotu, se již podruhé v měsíci květnu stala farní zahrada místem setkávání a vzájemného seznamování farníků.

Další akce k Roku diecéze 2007

V sobotu 1. září bude ve Žďáru nad Sázavou Diecézní pouť rodin

V sobotu 11. listopadu bude v Brně uspořádáno sympozium o diecézi

V sobotu 24. listopadu v 9.00 hodin bude v katedrále na Petrově Svatocecilské setkání chrámových hudebníků

V sobotu 1. prosince bude v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně závěrečná děkonná pouť k 230. výročí založení brněnské diecéze (5. XII. 1777)

Česká biskupská konference udělovala ocenění

Stalo se již tradicí, že Česká biskupská konference při každoročních velehradských slavnostech u příležitosti svátku věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje oceňuje několik pracovníků, kteří se významně podílejí na rozvoji své profese, související se šířením náboženství. Řádem sv. Cyrila a Metoděje byl letos oceněn spisovatel Jiří Žáček. Děkovné uznání ČBK kromě filmaře P. Noëla Choux obdržel také **zábrdovický farník prof. PhDr. Jiří Sehnal** za publikační a organizační činnost v oblasti organologie a hudební vědy. Manželé Sehnalovi byli poctěni i tím, že při mši svaté přinášeli v obětním průvodu malou ikonu. Pamětní medailí ČBK byl oceněn i ředitel Rádía PROGLAS P. Martin Holík. Zábrdovická farnost oceněným srdečně blahopřeje, stejně i řediteli kůru panu Zdeňku Hatinovi, který získal od otce biskupa Vojtěcha Cikrleho Pamětní medaili svatých Petra a Pavla.

VáM

Duchovní cvičení na Velehradě

Poslední dny měsíce července a začátek srpna jsme prožili s naším otcem Jiřím na duchovním cvičení na Velehradě. Letošní téma „Očistná cesta“ směřovalo k cíli: „Co mám dělat, abych dosáhl věčného života?“ Vstupní branou pro každého z nás byla otevřenost a ochota nechat se vést Duchem svatým, toužit, chtít a ochotně vykonávat doporučená meditační cvičení. Velmi nám k tomu dopomáhalo i mlčení. Bylo krokem vzájemné ohleduplnosti a pomáhalo i k setkání s Bohem. Pan farář nás od začátku krok za krokem ve svých přednáškách vedl k vytouženému cíli. Připravil pro nás celkem 21 nádherných přednášek s hlubokými myšlenkami, úvahami a doprovodnými citáty z Písma. Úvodní přednášky „První láska“, „Boží plán v mém životě“, „Boží vůle“, pokračovaly v těžší témata „Moc hříchu nade mnou“, „Stín“, „Nejhůrší možnost“. Na závěr jsme se dostali k tématům: „Uzdravení srdce“, „Uzdravení a odpuštění“ a zakončili poslední přednáškou „Milosrdenství vítězí nad soudem“.

Naše společenství (23 osob) všech věkových kategorií děkuje otci Jiřímu za tyto společně prožité a nezapomenutelné chvíle. Děkujeme mu za všechna laskavá slova porozumění, útěchy a povzbuzení. Děkujeme za námahu a čas, který přípravě věnoval a také za všechny modlitby a oběti, kterými nás doprovázel. Děkujeme všem, kteří nás doprovázeli svými modlitbami. Ovoce těchto duchovních cvičení je velkým darem nejen pro každého z nás, ale i pro celou farnost.

J. J.

Diecézní pouť ke svaté Zdislavě

V úterý 28. srpna 2007 uplyne sto roků od rozhodnutí papeže Pia X. blahorečit českou šlechtičnu Zdislavu z Lemberka. Při příležitosti tohoto výročí se v neděli 26. srpna 2007 uskuteční pouť brněnské diecéze do Křižanova, Zdislavina rodiště.

V 10.00 hodin bude mše svatá a ve 14.00 hodin se uskuteční pěší pouť ke sv. Zdislavě do nedaleké vsi Svatá. Pouť je součástí akcí, souvisejících s 230. výročím založení biskupství v Brně. Blahoslavená Zdislava byla Svatým otcem Janem Pavlem II. v neděli 21. května 1995 v Olomouci povýšena mezi svaté. Spolu s ní byl mezi světce povýšen i bl. Jan Sarkander.



R

Významné svátky a dny od 20. neděle v mezidobí

- | | | |
|---------|---------|--|
| 15. 8. | středa | Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – poutní slavnost v zábrdovické farnosti
- slavná mše svatá v 18.00 hodin přenášena Českou televizí |
| 20. 8. | pondělí | Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský oslaví 61. narozeniny |
| 27. 8. | úterý | Před 97 roky se narodila světice Matka Tereza z Kalkaty |
| 5. 9. | úterý | 10 roků uplynulo od smrti Matky Terezy, vlastním jménem Agnes Ganxa Bejxhin |
| 14. 9. | pátek | Svátek Povýšení svatého Kříže |
| 15. 9. | sobota | Památka Panny Marie Bolestné
- Zábrdovická farní pouť do Staré Boleslavi a Libice |
| 23. 9. | neděle | Před 39 roky zesnul v Pánu stigmatizovaný kapucín Otec Pio z Pietrelciny
- Pouť brněnského děkanátu do katedrály sv. Petra a Pavla |
| 28. 9. | pátek | Slavnost svatého Václava – státní svátek České státnosti |
| 2. 10. | úterý | Památka Andělů strážných
- Třetí výročí od otevření Duchovního centra P.M.Středy a blahoslavené Marie Restitury na Nezvalově ulici v Brně - Lesná |
| 4. 10. | čtvrtek | Před 425 lety provedl papež Řehoř reformu kalendáře. Následoval 15. říjen |
| 11. 10. | čtvrtek | Uplynulo 45 roků od zahájení 2. Vatikánského koncilu, zahájil jej Jan XXIII. |
| 28. 10. | neděle | Roku 1918 byla vyhlášena samostatná Československá republika – státní svátek |
| 29. 10. | pondělí | Svátek naší blahoslavené Marie Restitury Kafkové, 65. výročí |

		odsouzení k smrti
1. 11.	čtvrtek	Slavnost Všech svatých
2. 11.	pátek	Vzpomínka na všechny zemřelé – svátek „Dušiček“
11. 11.	sobota	Roku 1582 se v polské Gliwici narodil pater Martin Středa SJ
12. 11.	pondělí	Uplynulo 18 roků od slavného římského povýšení české princezny Anežky Přemyslovny na oltář
17. 11.	sobota	Památka svaté Alžběty Uherské – Začátek boje proti komunistické totalitě – státní svátek
25. 11.	neděle	Slavnost Ježíše Krista Krále – poslední neděle církevního roku 2006/7
2. 12.	neděle	1. neděle adventní. Začátek nového církevního roku – liturgické texty cyklu „A“

LETNÍ DUCHOVNÍ OSVĚŽENÍ

Potkala jsem známou: „Prosím vás, co se to na výstavišti děje? Naše sousek byla celá rozjásaná, prý zažila něco úžasného. Má prý radost ze života a těší se do práce. Snad se tam sešla nějaká sekta.“ „Kdepak sekta, povídám, katolíci – charizmatici.“ Letos už po osmnácté a poprvé v Brně. Měli na to velký a šikovný prostor. Sešlo se 3.600 lidí, přístup byl volný pro každého. A co dělali? Nechali se prostoupit Duchem svatým. Při bohoslužbě, modlitbě, přednáškách. Na Ducha svatého kladou zvláštní důraz, na jeho dary. Proto „charizmatici“. Jaké dary a k čemu? „Duch svatý je životem duše a vaše sousek byla zřejmě plná tohoto života, když jste ji potkala.“ „Jsou to skutečně katolíci?“ „Jistě. Každý člověk je originál a proto jeho odpověď na Boží volání je jedinečná. A moudrá katolická církev to respektuje a nebrání v různosti projevu. V podstatném jsme ovšem všichni zajedno.“ Charismatická konference skončila, možná vyprchá i nadšení. Mnoho lidí bylo osloveno Duchem svatým a to jistě stálo za to. Doufejme, že se setkání za rok znovu uskuteční v Brně a načerpáme novou, tak potřebnou energii. Vždyť přece všichni chceme mít radost ze života a chuť do práce

A.M.D.

Před poutí do Staré Boleslavi a na Libici

Mezi koryty řek Labe a Jizery založil na počátku X. stol. své hrazené sídlo mladší bratr knížete Václava Boleslav. Žárlil na knížete, kritizoval jeho politiku vůči saským susedům, zvláště králi Jindřichovi, kterému se Václav zavázal za sjednaný mír odevzdávat ročně daň ve stříbře a dobytku. Nevraživost vyústila u Boleslava v úmysl Václava zabít a sám se stát knížetem. Pod záminkou křtu svého syna a na oslavu svátku sv. Kosmy a Damiána 27. září, pozval knížete na svoji akropoli v Boleslavi, kde se ho chtěl zbavit. Nad ránem po oslavě se bratři setkali. Václav srdečně Boleslavovi děkoval za milé přijetí, dokonce ho políbil, ale Boleslav náhle tasil meč. Kníže, ač neozbrojen, vyrazil útočníkovi zbraň z ruky a spěchal ke chrámovým dveřím. Tam jej však dostihla ze zálohy Boleslavova družina a Václava zavraždila. Bylo ráno 28. září 929 – podle některých historiků 935.

Dnes už zmíněný kostelík sv. Kosmy a Damiána nestojí. Na místě vraždy je od XII. stol. trojlodní románská bazilika, zasvěcená svatému Václavu. Pod ní je klenutá krypta, původně zamýšlená jako mauzoleum pro ostatky knížete Václava. Kryptu po stu letech dal zbudovat kníže Břetislav I. Později však byly světcovy ostatky převezeny do Prahy a uloženy v nově postavené bazilice sv. Víta, kterou kníže Václav začal budovat.

V těsném sousedství boleslavského kostela sv. Václava je starobylý, původně románský kostelík, zasvěcený sv. Klimentovi, v jehož interiéru jsou údajně z poslední čtvrtiny XII. stol. zachovány nástěnné obrazy ze života tohoto světce a apoštolů.



Za švédských nájездů byl kostel svatého Václava značně poškozen. Oprav v barokním slohu se dočkal až v polovině XVIII. století, kdy byl znovu vysvěcen.

Podle legendy vyoral roku 1160 jakýsi rolník na svém poli malou měděnou ikonu, představující matku Boží s Jezulátkem. Tradovalo se mezi lidem, že ji po vraždě svatého Václava zachránil jeho věrný druh Podiven a ukryl ji na neznámém místě. Na místě nálezu postavil zbožný lid malou kapličku v níž nalezený obrázek uctíval. Začátkem XVII. stol. byla tato svatyně přestavěna v raně barokní poutní chrám, zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie. V něm je nyní zmíněná ikona Matky staroboleslavské uctívána jako

záštita – Paládium země České.

Od šedesátých let XX. stol. tvoří Stará Boleslav s Brandýsem nad Labem jedno město. Obě části od sebe dělí řeka, překlenutá několika mosty. Poměrná blízkost od Prahy, asi 20 kilometrů, umožňuje mariánským a svatováclavským ctitelům konat do Staré Boleslavi časté poutě.



Evangelizace – dům od domu, dveře od dveří, od srdce k srdci

V sobotu 3. března 2007 jsme v naší farnosti začali rozsévat semínka Evangelia, radostné zvěsti o Boží lásce. Za uplynulých 5 měsíců se členům evangelizačního týmu podařilo projít 37 ulic z celkového počtu 64, které tvoří naši farnost.

Auerswaldova, Bratislavská, Cejl, Černopolní, Durďákova, Francouzská, Hoblíkova, Husovická, Hvězdová, Jana Svobody, Krokova, Kuldova, Lesnická, Merhautova, Mostecká, Muchova, Přadlácká, Pastrnkova, Plynárenská, Ryšánkova, Spolková, Sýpka, Sekaninova, Svitavské nábřeží, Šámalova, Špitálka, Tomášková, Tomanova, Trávníčkova, Trávníky, Těsnohlídkova, Tišnovská, Vranovská, Vaníčková, Zdráhalova, Zubatého, Žampachova. Ulice, domy, lidé. Stovky dveří a domovních zvonků. Stovky tváří a stovky lidských příběhů. Občas je třeba přijmout bolest z odmítnutí, z nepochopení, z nezájmu, z marného čekání před zavřenými dveřmi - odcházíme s nepořízenou, ale také s nadějí, že třeba příště se před námi zrovna tyto dveře otevřou. Někdy nás naopak překvapí vlídné přijetí a ochota k naslouchání a rozhovoru. Jde zde totiž o víc než jen o to doručit do domovní schránky informační materiál. Chceme všechny lidi osobně ujistit o tom, že Bohu i nám na nich záleží. Lidé se nám pak často svěřují se svými trápeními, mluvíme spolu o Bohu a modlitbě, i o věcech všedního života. Je

třeba trpělivě naslouchat, vysvětlovat, povzbuzovat a někdy se pouze potichu a pokorně sklonit před něčí velkou bolestí, na kterou má odpověď jen Bůh. Prosíme, pomozte nám ve svých modlitbách přednášet Bohu trápení a bolesti těchto lidí. Prosme společně za jejich životy a za jejich spásu.

Velkou a radostnou zkušeností všech členů týmu je fakt, že když se Bohu s důvěrou svěříme do rukou, tak nám při rozhovorech s lidmi nikdy nechybí Jeho pomoc. Občas dochází k „náhodám“, které mohla připravit jen prozíravá a milosrdná Boží láska.

Je léto, doba dovolených, doba odpočinku a nabírání nových sil. Je možnost se na chvíli ztišit a prosit Pána, aby posílil naši víru, očistil lásku, upevnil naději – aby bylo možno znovu vyjít do ulic a dům od domu, dveře od dveří, od srdce k srdci vyprávět lidem o Tom, který si nás zamiloval.

**Každé první pondělí v měsíci je mše svatá obětována na tento úmysl:
„Dej Pane, aby bylo Evangelium lidmi naší farnosti ochotně přijímáno.
Prosíme Tě také za jejich trápení a bolesti, s nimiž se nám svěřují“**

PO

RODIŠTĚ SVATÉHO VOJTĚCHA

Asi 5 km jihovýchodně od Poděbrad na březích řeky Cidliny je vesnice **Libice**. Na přelomu VII. a VIII. stol. bylo toto tehdy strategické místo hradištěm mocného rodu Slavníkovců. Z něho se kolem roku 956 narodil pozdější druhý pražský biskup Vojtěch. Hradiště tvořily dvě části: okrouhlá akropole s dřevěným knížecím palácem ve kterém bydleli členové rozsáhlého rodu. Stál tu i kostel, podle některých historiků zasvěcen sv. Bonifácovi. Předhradí bylo mimo akropoli a bylo sídlištěm pro poddaný lid. Tam stál kostel Panny Marie.

Spory o nadvládu nad Čechami s Přemyslovci vyvrcholily roku 995, kdy ozbrojená pražská přemyslovská posádka využila nepřítomnosti slavníkovského vojiště, které vedené Soběslavem bylo s hlavním přemyslovským vojem v severním Německu v boji proti pohanským Prusům. Vtrhla na libické hradiště a povraždila všechny příslušníky nenáviděného rodu Slavníkovců. Někteří se domnívají, že mezi Pražany byli i Vršovci. Z významného rodu se zachránili pouze tři: biskup Vojtěch, Soběslav a jejich nevlastní bratr Radim. Když se biskup Vojtěch dozvěděl o vyplenění Libice, rozhodl se přijmout pozvání polského knížete Boleslava Chrabrého a odešel s Radimem na misijní cestu do severního Polska.

Tam však byl biskup Vojtěch 23. dubna 997 přepaden pruskými žoldáky a zabit. Měl 41 let. Poláci vykoupili od Prusů jeho ostatky a pochovali je v knížecím sídle Hnězdně.

Libické hradiště opanoval rod Veršovců a byl postaven nový palác. Po 111 letech, pro domnělou zradu knížete Svatopluka, nechal roku 1108 vladař rod Vršovců vyvraždit a Libice byla ve své historii podruhé srovnána se zemí. Změna politické orientace způsobila, že libické hradiště ztratilo svůj strategický význam a později se změnilo v zemědělskou půdu.

Předhradí se zvolna zotavovalo a měnilo v rolnickou ves. Ta časem připadla i s manským dvorem klášteru sv. Jiří na pražském hradišti. Roku 1336 prodala abatyše kláštera Libici Ježkovi z Všechlap. V pozdějších letech se vlastníci Libice střídali. Posledním z nich byl rychtář Jan Kříčka. V průběhu „třicetileté války“ lehla celá ves popelem, včetně kostela, fary, manského dvora i chalup drobných rolníků. Teprve v roce 1783 došlo k obnovení katolické farnosti, kostel P. Marie byl přestavěn na faru a kostel sv. Jiří byl zasvěcen sv. Vojtěchu.

V současnosti lze v Libici vidět základy slavníkovského paláce, kostela a vstupní brány hradiště. V budově obecního úřadu mají expozici zabývající se historií místa. Slavného rodáka připomíná sousoší svatých Vojtěcha a Radima, dílo Marie a Vojtěcha Adamcových. V blízkosti katolické fary je památník sv. Vojtěcha. Žulový památník z roku 1947 připomíná 28 válečných obětí, které zahynuly při leteckém útoku tzv. „kotlařů“, soustředujících svůj útok proti vlakům. Nekatoličtí křesťané se zasloužili o památník Mistra Jana Husa, stojící před radnicí.

Zábrdovická farní pouť do Staré Boleslavi a na Libici bude 15. září 2007. Cena asi 300 Kč

(Podle různých pramenů VÁM)

Požehnání na společnou cestu

Zábrdovické farní společenství bylo v sobotu 4. srpna svědkem manželského slibu slečny **Martiny Grůzové** a pana **Michala Škrdly**. Stalo se tak při mši svaté v 11 hodin.

Náš milý Pán Bůh, nanebevzatá Panna Maria, svatí patronové snoubenců, pět kněží s hlavním celebrantem o. Janem Hanákem, svědky, rodiči a příbuznými, scholou, přáteli a farníky - ti všichni byli svědky slavnostního manželského slibu, který si snoubenci dali. Modlitbami s přáním požehnání od našeho Pána pro společnou další životní cestu je vyprovodilo celé zábrdovické farní společenství.

Absolventský pěvecký koncert

Základní umělecká škola se zaměřením na církevní hudbu již několik let pořádá absolventské koncerty svých studentů v chrámě Nanebevzetí Panny Marie v Zábrdovicích. Ve středu 13. června 2007 využila této možnosti i absolvující sopranistka Irena Veselá. Ve spolupráci s pěvcem Ondřejem Loubem, houslistkou Petrou Doffkovou a za varhanního doprovodu BcA. Ludmily Stichové, se presentovala dvěma barokními písněmi J. S. Bacha – Jesu meines Glaubens Zier (Ježíši, klenote mé víry) a Liebster Herr Jesu (Nejmilejší Pane Ježíši) a dvěmi skladbami současného ostrovačického skladatele Zdeňka Pololáníka a to Žalmem XI. – „Je úžasné jak spravedlivě nás vyslycháš“ a písní Ave Maria. Pěvec Ondřej Loub zazpíval arii z Bachova oratoria Mesiáš. Na varhany jej doprovodila Bc. Dagmar Kolářová. Organistka Stichová zahrála jednak Bachovo Preludium a fugu h moll a Duchovní zpěv č. 1. „Bože, sílo, láska má“ ředitele zábrdovického kůru Zdeňka Hatiny. Pedagogické vedení absolventky měla v I. cyklu Mgr. Marie Havlátová, ve II. MgA. Naďa Bláhová.

Koncert zahájil krátkým duchovním zamyšlením otec Jiří Rous, účinkující a přítomné uvítal ředitel ZUŠ Pavel Hamřík. Škoda, že tentokrát přišlo méně posluchačů, než tomu obvykle bývá. Závěrem byla absolventka Irena Veselá i ostatní účinkující za své výkony odměněni květy a potleskem.

VÁM

KOLEDNÍCI V ZOO

Již v minulém čísle avizovaná odměna koledníkům - celodenní výlet na brněnskou přehradu a do ZOO - se uskutečnil v sobotu 2.června 2007.

Sraz všech zúčastněných se konal v 10 hodin u malého můstku na přehradě. První loď zvedala kotvy v ten samý čas, tudíž jsme se rozhodli počkat na další, abychom byli už lépe zorganizovaní a v plném počtu. Do 10.45 jsme se bez

problému zabavili, zopakovali jsme si dokonce hru ze školních let „na šlapáka“, kterou starší dívky uvítaly a ty mladší (a Daneček) se rychle přiučily. Pak už jsme nastoupili do parníku jménem DALLAS, dětem přoblékli větrovky s kapucí a za čerstvého větříku jsme se jali obdivovat scenérii brněnské vodní nádrže.

Po okružní plavbě jsme se z výchozího bodu auty a MHD přiblížili k zoologické zahradě. Většina (ale ne všichni!) využila možnosti jízdy vláčkem, aby rychleji zdolala příkrý kopec. Potom nastal čas obdivování fauny z celého světa, okořeněný zastávkou u nového zdařilého dětského koutku, kde kromě prolézaček, skluzavek a houpaček mohly děti pohladit králíky, křečky, kozy i s kůzlaty nebo si zblízka prohlédnout třeba lamy. Mimořádně vstřícné k nám tentokrát byly žirafy. S vrozenou noblesou se od nás nechaly nakrmit vybranými druhy rostlin (nepráskněte to na nás!) a předvedly nám zvláštní způsob jejich požívání.



Neopomenutelným zážitkem se pro některé z nás stalo setkání nejmladší účastnice s tygrem. Ten se nám ukázal asi na 2m v celé své parádě až při závěrečném posezení u limonády, což i přes fakt existence dělicího skla vypadalo velmi působivě. Maruška vozící kočárek se rozbřečela až při projevení úleku ostatních výletníků.

I přes nepříznivou předpověď počasí se výlet vydařil, déšť nás zaskočil jen jednou krátkou přeháňkou, zato sluníčko se objevilo častěji než jsme očekávali. Skupinová prohlídka všechny obohatila, především mladší děti měly ze společného trávení dne a zájmu starších kamarádů velkou radost a výlet si nemohly užít lépe. HaZe

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO OSLAVOVALA

V neděli 17. června 2007 se v zámeckém areálu MVDr. Radoslava hraběte Kinského ve Žďáru nad Sázavou sešli na pozvání ředitele Diecézní charity Brno Ing. Oldřicha Haičmana zástupci všech deseti Oblastních charit brněnské diecéze, aby oslavili 15. výročí znovuoobnovení její činnosti roku 1992 otcem biskupem Vojtěchem Cikrle.

„Vždy bude existovat potřeba lidí, kteří jsou ochotni dávat lásku jako přidanou hodnotu. ...Dobře jsem prožil den, který jsem vyplnil láskou...Blaženější je dávat než brát...“

To byly některé z myšlenek, které ve své homilii vyslovil hlavní celebrant mše svaté generální vikář brněnské diecéze otec Jiří Mikulášek. Ten také shromážděné pozdravil jménem otce biskupa a poděkoval profesionálním i dobrovolným pracovníkům charity za jejich obětavou práci pro bližní. Koncelebrovali otcové Mons. Zouhar – prezident DCHB – otec. Zachoval z Hospicu sv. Josefa v Rajhradě a místní jáhnové Bublán a Lacina.

Před mší svatou v chrámu Nanebevzetí Panny Marie osm dívek v bílých rízách ze žďáreckého biskupského gymnázia provedlo na liturgickou skladbu „Vy

jste sůl země“ taneční kreaci. Hudební doprovod měla schola žďárské farnosti od svatého Prokopa. Ta také za řízení Jany Novotné provázela písněmi ze Světového setkání mládeže celou mši svatou. Mladí zpívali v různých světových jazycích. Zástupci jednotlivých Oblastních charit přinášeli k oltáři zvláštní obětní dary - např. bibli, mozaiku, džbán, svíci, ale i kámen (znamení našich vin) a brýle (abychom se na bližní dívali Božíma očima a viděli v nich Pána).

Krásného a povznášejícího dne, prožitého mezi obětavými lidmi, se účastnilo i šest věřících, zastupujících Zábrdovickou farní charitu.

VáM

Hudba jako dar Ducha svatého

„Byla to modlitba dvou houslí, dar Ducha svatého“, řekla jedna z posluchaček benefičního koncertu duchovní hudby DUA LYRIKO pro Hospic svaté Alžběty, který se uskutečnil několik dnů před Svatodušními svátky, ve středu 23. května 2007 v zábrdovickém kostele. Pro svoje koncertní vystoupení zvolil tento komorní soubor, tvořený Magdalenou a Štěpánem Graffovými a spoluúčinkující cembalistkou Šárkou Pilátovou, pět barokních sonát a jednoho passagaglia. Skladatelé přelomu XVII / XVIII. století, Antonio Vivaldi, Georg P. Telemann, Heinrich I. Franz von Bieber, Arcangelo Corelli, Georg F. Händel i Giovanni B. Sammartini do svých drobnějších houslových opusů uložili nejen muzikálnost barokní doby, ale i schopnost vyvolat v posluchačích meditativní uvažování, nonverbální modlitbu hudby. Bravurně zvládnuté nástroje svědčily o technické dokonalosti obou houslistů, kterým za jejich vystoupení patří dík posluchačů. Tvůrčí i reprodukční umění je dalším z dokladů darů Ducha svatého lidem.

„Slavnost Seslání Ducha svatého je vyvrcholením Velikonoc.“, řekl ve svém zamyšlení otec generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek, kterého pořadatelé z občanského sdružení GABRIELA pozvali, aby v přestávce koncertu pronesl duchovní slovo. Poslání hospice charakterizoval myšlenkou, že „asistovat při péči o umírající je záslužná služba, vždyť smrt lze přirovnat k porodu pro věčnost.“

S posláním svého občanského sdružení Gabriela a Hospice svaté Alžběty, sídlícího v Brně na Kamenné ulici, seznámili jeho pracovníci Mgr. Plátová a p. Bradáč. Čistý výnos z dobrovolné sbírky připadl právě na tuto záslužnou činnost.

Jediným stínem této akce bylo zanedbání větší propagace, bohužel i mezi zábrdovickými farníky. Škoda. Byla to umělecko duchovní příprava pro nastávající oslavu Svatého Ducha.

VáM

Koncert amerického chlapeckého sboru

V průběhu svého evropského turné Rakouskem, Itálií, Slovinskem a Maďarskem, zavítal začátkem července 2007 do čtyř českých měst Phoenix Boy's Choir z USA (www.boyschoir.org). Chlapecký sbor vedený dirigentem Georgem Stangelbergerem navštívil v pondělí 2. července 2007 i zábrdovický kostel Nanebevzetí Panny Marie. Tam spolu s Komorním orchestrem Czech Virtuosi - jehož uměleckým vedoucím je Karel Procházka - provedli mladí pěvci část nastudovaného duchovního programu a to: Michaela Haydna: „Laudate pueri Dominum“, W.A.Mozartovo: „Ave Verum Corpus“ a Josepha Haydna: „Mši in G (Nicolai – Messe).“ Koncert se uskutečnil díky finanční podpoře statutárního města

Brna. Bohužel i tentokrát selhala propagace, takže přišli jen ti návštěvníci, kteří se náhodně o koncertu dozvěděli. V následujících dnech navštívil chlapecký sbor v naší republice ještě Hradec Králové, Prahu a České Budějovice.
R

TEN SE USMÍVÁ A S NÁMI ZPÍVÁ

To snad ani není pravda, pomyslel si mnohý návštěvník, když paní Košíková v neděli 3. června odpoledne ve farním sále řekla, že rodina moravských niněristů **LUČEC – VNUČEC**, na zábrdovické faře vystoupila naposledy v listopadu 2005. Nicméně jejich pořad nazvaný „**Z formanského vozu**“, sestavený z dobového vyprávění a lidových písniček o zmizelém řemesle, které se v rodinách dědilo z pokolení na pokolení, dokud je ze silnice nevytlačil motorizmus a nákladáky, úspěšně pokračuje v tvořivé reprodukci písniček, které kdyby nebyly podobnými soubory ožívovány, dávno by byly zasuty v zapomnění.

Soubor niněristů vznikl před 32 roky, autor tohoto článku viděl jejich vystoupení někdy před čtvrtstoletím v Dělnickém divadle v Semilase. Tehdy tíha vystoupení ležela na manželích Košíkových a jejich dcera byla školačkou. A už tehdy hráli na originální nástroje, které podle muzejních vzorů postavil vedoucí souboru. Dnes je tato originální hudební skupina třígenerační – a i tato skutečnost je příkladná v tom smyslu, v jaké pohodě mohou dědeček Košík spolupracovat s vnoučaty Oujezdskými.

V pořadu vedle niněr znějí flétny, kytary, bango, různá dřevíčka, ševcovská kladívka i vozembouch. Ale hlavně pěkné lidské hlasy. Ať už jde o písničku „Já jsem forman.“ kterou zpívají dědeček s vnukem Kubou nebo maminka Pavla s dcerkou Aničkou v písničce „Já mám za muže formana.“ Atmosféru formanského povolání výborně navodila kapitolka z díla Boženy Němcové „Dobrý člověk“, kterou četl s velkou chutí dědeček Košík. Plynulý tok prvního dílu vystoupení, který byl obsahově zaměřen právě na formanství, byl po krátké přestávce doplněn vzpomínkovým vyprávěním a písničkami o zaniklých povoláních, která souvisela s povoznictvím. V písničce „Já mám volej dobře“, vychvaluje forman svoje zboží, syrečky a homolky z Loštic připomenou domácí výrobu oblíbených sýrů. Anička s paní Pavlou vzpomínaly na provazníky ze severomoravské vesnice Cokpytle, kde se před sto léty pěstoval len a konopí. Oba bratři Honzík a Kuba si zazpívali „ševcovskou“, doplněnou rytmickým klepáním na prkýnka, nahrazující kopyta.

Téměř hodinu a půl trval nový pořad souboru Lučec - vnučec. A jak už je to u něj tradicí, končil svojí erbovní písničkou, v níž je vystižen i smysl jejich koncertování – „ten se usmívá a s námi zpívá... kdo přidá k hlasu hlas...“, písničku, kterou si polohlasem prozpěvoval celý farní sál.

Když se za soubor loučil s nadšeným obecenstvem principál souboru pan Košík, prohlásil, že „my už nic jiného neumíme“ – ale tomu nikdo z přítomných nevěřil. A všichni se těší na další setkání, v důvěře, že pauza bude tentokrát kratší než na začátku zmíněných sedmnáct měsíců.

Vám

ŽIVOT ZÁBRDOVICKE FARNOSTI vydává farnost u chrámu Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích, Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156. Redaktor: Václav Müller. www.zabrdovice.cz